

Zaak C-332/21

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

27 mei 2021

Verwijzende rechter:

Tribunalul București (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

9 december 2020

Verzoekende partij:

Quadrant Amroq Beverages SRL

Verwerende partij:

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Administratief- en fiscaalrechtelijk beroep waarbij verzoekster, Quadrant Amroq Beverages SRL, de Tribunal București (rechter in eerste aanleg Boekarest, Roemenië), in haar geding tegen verweerster, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (belastingdienst, directoraat-generaal grote belastingplichtigen, Roemenië), verzoekt om nietigverklaring van een aantal beslissingen van december 2016 tot afwijzing van een aantal verzoeken om restitutie van accijnzen, alsmede van de beslissing van 22 juni 2017 tot afwijzing van het bezwaar. Daarnaast vraagt verzoekster om veroordeling van verweerster tot restitutie van 3 702 961 RON die verzoekster heeft afgedragen als accijns voor aroma's, aangeschaft van Pepsi/Cola International te Cork, Ierland.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Krachtens artikel 267 VWEU wordt verzocht om uitlegging van artikel 27, lid 1, onder e) en lid 2, onder d), van richtlijn 92/83/EEG.

Prejudiciële vragen

- I. Moet artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83/EEG aldus worden uitgelegd dat de vrijstelling van accijns enkel geldt voor ethylalcoholproducten die worden gebruikt voor de productie van aroma's die op hun beurt zijn bestemd voor de productie van niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol, of geldt deze vrijstelling ook voor ethylalcoholproducten die reeds zijn gebruikt voor de productie van dergelijke aroma's die zijn of worden gebruikt voor de productie van niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol?
- II. Moet artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83/EEG, in het licht van de doelstellingen en de algemene opzet van de richtlijn, aldus worden uitgelegd dat zodra ethylalcoholproducten die bestemd zijn om in een andere lidstaat in de handel te worden gebracht, reeds in een eerste lidstaat zijn vrijgegeven voor verbruik en worden beschouwd als vrijgesteld van accijns omdat zij worden gebruikt voor de vervaardiging van aroma's voor de productie van niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol, de lidstaat van bestemming deze producten op zijn grondgebied op dezelfde wijze moet behandelen?
- III. Moeten artikel 27, lid 1, onder e), en lid 2, onder d), van richtlijn 92/83/EEG en [de beginselen van] doeltreffendheid en [evenredigheid] aldus worden uitgelegd dat zij een lidstaat toestaan om de vrijstelling te onderwerpen aan de procedurele voorwaarde dat de gebruiker de geregistreerde geadresseerde is en de verkoper van de accijnsgoederen erkend entrepouhouder is, ook al verplicht de lidstaat waar de producten zijn gekocht de marktdeelnemer die deze in de handel brengt niet om houder van een belastingentrepot te zijn?
- IV. Staan de beginselen van evenredigheid en doeltreffendheid, in samenhang met artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83/EEG en in het licht van de doelstellingen en de algemene opzet van de richtlijn, eraan in de weg dat de vrijstelling waarin deze bepalingen voorzien, wordt geweigerd aan een belastingplichtige van een lidstaat van bestemming die ethylalcoholproducten heeft ontvangen en die zich heeft gebaseerd op de omstandigheid dat deze producten als vrijgesteld zijn beschouwd op grond van een officiële uitlegging van deze bepalingen van de richtlijn die door de belastingautoriteiten van de lidstaat van herkomst gedurende lange tijd constant is toegepast, en in nationale regelgeving is omgezet en in de praktijk is toegepast maar later onjuist is gebleken, terwijl fraude of accijnsontduiking in de gegeven omstandigheden zijn uitgesloten?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 19, lid 3, onder b), VEU

Artikel 267 VWEU

Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken, artikel 27, lid 1, onder e), en lid 2, onder d)

Arrest van 9 december 2010, Repertoire Culinaire, C-163/09, EU:C:2010:752

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Roemeense grondwet, artikel 148, dat de toepassing van het recht van de Europese Unie bij voorrang voorschrijft

Het Roemeense belastingwetboek (2003), artikel 206⁵⁸, waarbij artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83/EEG in Roemeens recht is omgezet

Ierse wet inzake financiën 2003, artikel 77, onder a), punt i), waarbij artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83/EEG in Iers recht is omgezet

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Verzoekster heeft aromatische producten (aroma's) gekocht van Pepsi/Cola International te Cork, Ierland.
- 2 De Roemeense belastingautoriteiten hebben deze aroma's volgens een andere benadering dan de Ierse autoriteiten belast omdat de eersten van mening waren dat deze aroma's niet onder de vrijstelling van artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83 vielen.
- 3 De Ierse wettelijke regeling waarbij dit artikel is omgezet, voorziet immers niet alleen in vrijstelling van accijns voor ethylalcohol die bestemd is om te worden gebruikt voor de productie van dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol, maar ook voor ethylalcohol die reeds voor de productie van dergelijke dranken is gebruikt. De Roemeense wetgeving geeft alleen vrijstelling van accijns voor ethylalcohol „die wordt gebruikt voor de productie van voedingsaroma's voor de bereiding van levensmiddelen of niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol”.
- 4 De Ierse belastingautoriteiten hebben ethylalcohol eerst vrijgesteld van accijns bij overbrenging van de aromatische producten (aroma's) vanaf het entrepot van CMCI naar haar plaats van geregistreerde geadresseerde.

- 5 Vervolgens heeft de overbrenging tussen Pepsi Ierland en Pepsi Roemenië geen verplichting tot betaling van de accijns doen ontstaan omdat de ethylalcohol in de aromatische producten (dus de ethylalcohol die reeds bij de productie van aroma's was gebruikt) krachtens artikel 77 van de Ierse belastingwet van accijns is vrijgesteld.
- 6 De in casu uit Ierland in Roemenië geleverde aroma's zijn accijnsgoederen die reeds voor verbruik zijn vrijgegeven in de lidstaat waar zij zijn vervaardigd, zonder dat deze vrijgave de verplichting meebrengt om accijns te betalen, gelet op de toepassing van de vrijstelling uit hoofde van de Ierse nationale wetgeving.
- 7 Voor de toepassing van de indirecte accijnsvrijstelling van alcohol uit voedingsaroma's die worden gebruikt voor de productie van voedingsaroma's die zijn bestemd voor de bereiding van niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol, hebben de Roemeense belastingautoriteiten geëist dat werd voldaan aan de procedurele voorwaarden van de nationale secundaire wetgeving (namelijk bevoorrading door een houder van een belastingentrepot in geval van intracommunautaire verwervingen en registratie van verzoekster als geregistreerde geadresseerde).
- 8 Verzoekster heeft verweerster om teruggaaf van de accijns verzocht en vervolgens bezwaar gemaakt tegen de beslissingen tot afwijzing van deze verzoeken. Na afwijzing van het bezwaar heeft verzoekster beroep ingesteld bij de verwijzende rechter, de Tribunal București.
- 9 In casu heeft verzoekster toestemming gekregen om het standpunt van een Ierse deskundige over de inhoud en de toepassing van de Ierse belastingwet te overleggen.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdeding

- 10 Met betrekking tot de eerste vraag betoogt verzoekster dat, de omzetting van richtlijn 92/83/EEG in Iers recht, anders dan artikel 206⁵⁸ van het Roemeense belastingwetboek, niet alleen ziet op de toepasselijkheid van de vrijstelling bij de productie van de betrokken aroma's, maar ook bij alle latere verkopen ervan. Verzoekster is van mening dat de benadering van de Roemeense belastingwetgeving niet in overeenstemming is met de richtlijn. Een eventueel antwoord van het Hof dat de benadering van de Roemeense autoriteiten zou bevestigen, zou voor verzoekster aanleiding kunnen zijn om schadevergoeding te vorderen van Ierland, omdat zij door de foutieve omzetting en toepassing van de vrijstelling door dat land was misleid.
- 11 Wat de tweede prejudiciële vraag betreft, preciseert verzoekster dat de vrijstelling van accijns op alcohol uit de betreffende producten de regel is en de uitzonderingen op deze regel in alle lidstaten restrictief en op dezelfde wijze moeten worden uitgelegd en toegepast. Roemenië moet er dus voor zorgen dat de aromatische producten op dezelfde wijze worden behandeld als in Ierland. In dit

verband beroept verzoekster zich op het arrest Repertoire Culinaire, volgens hetwelk de weigering om vrijstelling te verlenen ertoe leidt dat particulieren die in een staat zijn gevestigd niet in aanmerking komen voor een accijnsvrijstellingsregeling, terwijl deze regeling in de Europese wetgeving dwingend is voorzien en moet worden toegepast.

- 12 Wat de derde vraag betreft, voert verzoekster aan dat de vrijstelling, gelet op de procedurele voorwaarden die in de Roemeense wettelijke regeling zijn gesteld, praktisch nooit kan worden verleend. Aan deze voorwaarden kan immers niet worden voldaan omdat Ierland van mening is dat de specifieke regeling van toezicht op de accijns niet van toepassing is op de betrokken producten, aangezien deze automatisch van accijns zijn vrijgesteld.
- 13 Wat de vierde vraag betreft betoogt verzoekster dat, zelfs indien de Ierse autoriteiten de bepalingen van richtlijn 92/83/EEG niet correct hebben omgezet, de dwaling van Pepsi Roemenië met betrekking tot de uitlegging en toepassing van de richtlijn niet kan worden hersteld vanwege de wijze van omzetting van de richtlijn in het Ierse recht en de vaste bestuurspraktijk van die staat. Uit het oogpunt van het evenredigheidsbeginsel en het doeltreffendheidsbeginsel is het niet gerechtvaardigd om een particulier het voordeel van de vrijstelling te ontzeggen en hem in een situatie van rechtsonzekerheid te plaatsen. Dit geldt temeer daar er geen enkele fraudemogelijkheid bestaat, ook al heeft de vennootschap geen aroma's kunnen aanschaffen op basis van documenten die voldoen aan de procedurele formaliteiten inzake accijnzen, die in casu onmogelijk konden worden verkregen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 14 De complexiteit van het uitleggingsvraagstuk betreffende artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83/EEG is duidelijk, aangezien er ten minste twee lidstaten zijn – Ierland en Roemenië – die deze bepalingen verschillend uitleggen. De Ierse uitlegging, die volgens Roemeens recht onjuist is, wordt bevestigd door de conclusies van de voorbereidende afdeling van de Europese Commissie (het Accijnscomité).
- 15 De vraag omtrent de uitlegging van het Europees recht in een dergelijk scenario is geheel nieuw; het antwoord kan niet worden gevonden in de overwegingen van het arrest Repertoire Culinaire. De punten die het Hof in dat arrest heeft onderzocht kunnen weliswaar enkele aanwijzingen bieden die noodzakelijk zijn voor de oplossing van de onderhavige zaak, maar bevatten geen onbetwifelbaar oordeel over de toepasselijkheid van de accijnsvrijstelling in deze zaak.